

ligger aabenbart til det nuværende Ministerium. Vi saa i forrige Samling den højtærede Krigsminister bære sig ad paa ganske samme Maade, da han vilde have det vigtige Spørgsmaal om Anvendelsen af det militære Hospital og Ordningen vedrørende Marinehospitalet afgjort i Finansudvalget, hvad mit Parti heldigvis fik forhindret.

Det er en saa stor Sag, at det efter min Mening er ganske uanstændigt, at den ikke kommer frem gennem et Lovforslag, saaledes at den kan drøftes i Offentlighedens Lys. Vi har nu Aar efter Aar og fra forskellig Side talt om, at det kgl. Teater er et saa vigtigt Spørgsmaal, at det maa løses ved en grundig Undersøgelse. Det er ikke blot et Spørgsmaal om den finansielle Ordning, men ogsaa om det kongelige Teaters kunstneriske Ordning, saaledes at denne Anstalt dog endelig en Gang kan blive et Udtryk for det, den skulde være Udtryk for, og bl. a. ogsaa frigøres fra Bestyrelse inde fra Undervisningsministeriet eller andre juridiske Kontorer, som ikke har Begreb om det.

Det gælder om endelig at faa slaaet fast, hvad det er, Tingene her og det danske Folk ønsker, at det kongelige Teater skal være, og hvad det skal være forpligtet til at yde. Og dér kommer ogsaa Spørgsmaalet om Repertoiret til at spille en Rolle. I den Artikel, jeg henviste til under min Omtale af Kunstakademiet, siger den højtærede Minister: Repertoiret kan jeg ikke blande mig i. Selvfølgelig skal han ikke sidde og undersøge, hvad der opføres hvert Aar; men han har en Forpligtelse til at sørge for, at det nationale Teater er et virkeligt Nationalteater, at de Ting, der opføres, er et Nationalteater værdige, og ogsaa for, at der værnes om det danske Sprog og kun ansættes Kunstnere, som er et dansk Nationalteater værdige.

Spørgsmaalet det kongelige Teater er ikke alene et finansielt Spørgsmaal, og derfor maa man være klar over, at dette Teater maa ledes af en Mand, der har Autoritet ikke blot paa det finansielle Omraade. Den nuværende Leder kan man jo ikke en Gang sige har Autoritet paa det finansielle Omraade. Det er ikke mere end en Maaned siden, at der i Bladene stod Udtalelser af ham, hvori han bl. a. angreb mig, fordi jeg i sidste Samling havde bragt urigtige Oplysninger med Hensyn til Teatrets finansielle Forhold. Jeg har bragt de Oplysninger, som foreligger for os. Vi faar jo tilstillet et Uddrag, eller hvad man vil kalde det, af det aarlige Regnskab, og

dér kan vi se, hvor stort det Forskud, som Staten har ydet til det kongelige Teater, er. Nu indrømmes det heldigvis ogsaa i Trontalen og fra den højtærede Finansministers Side, sidst ogsaa fra den højtærede Undervisningsministers Side, at her ogsaa er et finansielt Spørgsmaal, som vi maa have afgjort.

Denne Leder af Teatret siger altsaa, at det er urigtigt, hvad man har kritiseret med Hensyn til Teatrets finansielle Forhold; men lad det nu ligge, for dette finansielle Spørgsmaal er for mig underordnet. Det andet er det vigtige: at der overfor denne Teaterleder er fremsat — og med god Grund — en saa skarp Kritik for hans kunstneriske Ledelse af det enkelte Teater, men nu synes det altsaa, at den højtærede Minister vil sætte denne Mand til at lede to Teatre.

Det forekommer mig højst besynderligt, at dette skal afgøres saa at sige bag Rigsdagens Ryg i Finansudvalget, saa at denne Sag bliver ordnet, uden at hele det Spørgsmaal, hvad Teatret er bestemt til, og hvordan dets Forpligtelser skal være, bliver afgjort paa omfattende Maade. Jeg vil meget indstændigt fraraade baade min Gruppe og Rigsdagen i det hele at gaa med paa et saadant Forslag fra Ministerens Side. Vi maa have Lovforslag fremlagt her og have Sagen drøftet i fuldt Lys.

Dernæst maa jeg sige, at jeg forbavses ogsaa noget over, at medens der i Fjor blev taget saa lidt Hensyn af Ministeren ved et Forslag, der kom om Brug af et Teater, som i alt Fald var up to date indrettet, og som der var Mulighed for at bruge til Prøveballon ved et midlertidigt Samarbejde med det kongelige Teater, idet der ogsaa dér var en Mulighed for at bevare Personalet, indlader man sig nu paa Forhandling om et Teater, som vi Gang paa Gang her paa Rigsdagen har faaet Forslag om at lade Staten købe, hvilke Forslag heldigvis er blevet forkastet, for den gamle Kasse, som er indrettet saaslet, kan man virkelig ikke bruge.

Med en vis Stædighed fra Ministeriets Side vil man ikke indlade sig paa de Planer, som blev forelagt, som det virkelig er Mening i. Og saa, efter at Ministeren oven i Købet har ønsket Forhandling med de Medlemmer af Tinget, som har haft med Teatersagen at gøre, hører vi ikke mere om det, og saa kommer der pludselig et saadant Forslag.

Det forekommer mig højst besynderligt. Men jeg kan kun sige, at dette vidner for mig om, at den højtærede Under-